

РЕШЕНИЕ

№ 324

гр. Бургас, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, III ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и шести март през две хиляди
двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Росен Д. Парашкевов
Членове: Калина Ст. Пенева
Кремена Ил. Лазарова

при участието на секретаря Жанета Д. Граматикова
като разгледа докладваното от Кремена Ил. Лазарова Въззивно гражданско
дело № 20242100500332 по описа за 2024 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по въззивна жалба **вх.№ 47982/20.12.2023г. на БРС от С. С. Р.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ж.к. „З.“, бл. **, вх. *, ет. *, съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Ген.Гурко“ № 9, ет.3, адв.П. Станчева-Минкова, против **решение № 2365/23.11.23г. по гр.д.№ 20232120102849/23г. по описа на БРС**, с което съдът е приел за установено по отношение на въззивницата, че бившият ѝ съпруг – **Р. С. Р.**, с ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ж.к.„З.“, бл. **, вх. *, ет. * е **изключителен собственик** на л.а. марка „БМВ“ модел „530Д“, с рег. № А0907НВ, придобит по време на брака чрез договор за покупко-продажба от 17.08.2017г., поради **пълна трансформация на негови лични средства**. Твърди, че съдът не е изследвал приноса на всеки от бившите съпрузи за придобиване на процесния автомобил. Счита, че дори и в много малък размер, тя самата има дял от спорното МПС. Твърди, че средствата, с които е закупен автомобилът, само формално са постъпили от банкова сметка на бащата на въззиваемия. Поддържа, че банковата сметка и всички суми по нея са били собствени и управлявани от бившия ѝ съпруг, който е имал мандат за

това и за разпореждане със средствата по банковата сметка съобразно личното си решение. Твърди, че това са били негови, а не на б. му парични суми. При изложеното моли решението да бъде отменено и искът – отхвърлен, поради това, че процесният лек автомобил представлява съсобствена, а не лична на съпруга й вещ. Не ангажира нови доказателства. Претендира разноски.

Въззиваемият **Р. С. Р.**, представляван от адв.Ир.Камбурова-Тунтева, оспорва въззивната жалба. Твърди, че не е основателна и моли да бъде потвърдено решението на БРС. Не ангажира нови доказателства, няма доказателствени искания.

Въззивната жалба е подадена в срока по чл.259 ГПК, от легитимирано лице, пред надлежната по правилата на функционалната подсъдност инстанция, против акт, подлежащ на съдебен контрол и е допустима.

Районният съд е разгледал иск с правно основание чл. 124, ал.1 ГПК, вр. чл.23 СК.

Производството пред БРС е образувано по искова молба от **Р. С. Р.**, против **С. С. Р.** с иск да се приеме за установено, че въззиваемият е собственик на л.а. марка „БМВ“ модел „530Д“, с рег. № А0907НВ, придобит по време на понастоящем прекратения брак между страните, чрез договор за покупко-продажба от 17.08.2017г., поради пълна трансформация на негови лични средства. Твърди, че МПС-то е закупено със средства, дарени от б. му и постъпили по банков път по сметка на продавача от банкова сметка на б. му – **С. Р.**. Моли за уважаване на иска и ангажира доказателства. Претендира разноски.

Въззивницата **С. С. Р.** оспорва иска в приложения в срока и по реда на чл.131 ГПК отговор. Поддържа, че процесният автомобил е закупен през време на брака й с въззиваемия и макар и покупната цена да е постъпила от сметка на неговия б., това е само формално. Позовава се на фиктивност на титулярството на банковия продукт, като твърди, че той е собствен на бившия й съпруг. Според въззивницата, сметката е разкрита по причини, свързани с икономически съображения на **Р.Р.** и действителен собственик на сумите по нея е въззиваемият. В подкрепа на твърдението се позовава на обстоятелството, че бившият й съпруг е имал неограничен достъп до сметката и е бил носител на мандат за нелимитирано разпореждане и извършване на

всякакви правни и фактически действия, включително да закрие сметката. На основание изложеното моли за отхвърляне на иска и присъждане на разноси. Също ангажира доказателства.

Видно от приложеното по гр.д.№ 2849/23г. на БРС, на стр.10 и сл. решение № 185/09.02.2023г. по в.гр.д.№ 2023/2022г. на БОС, страните са бивши съпрузи, сключили брак с Акт за граждански брак № 0034/11.03.2000г., прекратен с решение № 1525/14.07.2022г. по гр.д.№ 7985/2021г. на БРС.

С договор за покупко-продажба № 916/17.08.2017г., стр.22 по гр.д.№ 2849/23г. БРС, Р.Р. закупил процесния лек автомобил от „Трансауто“ ЕООД, гр.Русе за сумата от 29 000лв. Приложеният по делото договор формално не сочи на удовлетворяване на всички изисквания на закона за закупуване на л.автомобил, понеже липсват данни за извършена нотариална заверка на подписите, но в същото време на стр.6 е приложено копие от Свидетелство за регистрация част I, в което Р.Р. е вписан като собственик, затова настоящият състав приема, че поради техническа грешка не е приложено пълно копие на договора за покупко-продажба на автомобила, още повече, че придобиването не е спорно между страните.

Видно от стр.16 по извлечение от банковата сметка на С. Р. – б. на въззиваемия, посочената по договора за покупко-продажба на процесния автомобил цена е преведена по банков път на продавача – „Трансауто“ ЕООД.

Спори се по настоящото дело относно режима, под който попада лекият автомобил и по-конкретно – дали е лична собственост на въззиваемия или е вещ, придобита при условията на съпружеска имуществена общност.

Както стана ясно, покупната цена е заплатена изцяло със средства, постъпили от сметка с титуляр – бащата на въззиваемия. В тази връзка съдът разгледа въведените с отговора против исковата молба правозащитни възражения на въззивницата. Твърди се на първо място, че банковата сметка, от която е преведена сумата, само фиктивно е вписана с титуляр С. Р., но в действителност е собствена на въззиваемия Р., понеже той е извършвал неограничени операции по нея. Ангажирани са писмени доказателства, като основно Р. се позовава на пълномощното на стр.102 и извлечението от сметката.

По този повод съдът съобрази, че банковата сметка представлява

финансов продукт, предлаган от банка и се открива, след сключване на договор между банка и клиент. В настоящия случай, при положение, че не е установена персонална симулация на договора, в частта относно лицето, действителен титуляр на правата, не може да се направи обоснован извод за проведено доказване на твърдението на въззивницата.

Следващият спорен въпрос е относно постъпилите по тази сметка средства и техният режим. Твърди се от въззивната страна, че по нея са постъпили семейни средства, от продажба на две семейни жилища и от средства от двамата сина на С. Р., един от които е въззиваемият.

В тази връзка по делото са ангажирани както писмени, така и гласни доказателства, които съдът следва да обсъди, при съобразяване с приетото в Определение № 921 от 2.05.2023 г. на ВКС по гр. д. № 4510/2022 г., I г. о., ГК, че главното доказване може да бъде проведено и с косвени доказателства.

От приложения на стр.58 и сл. по гр.д.№ 2849/2023г. на БРС Протокол № ПФ-02000221000629-073-001/22.07.2022Г. на НАП, ТД – Бургас, става ясно, че С. Р. има спестовна сметка в „Уникредит Булбанк“ АД – стр.72, открита през 2015 година, по която, според писмено обяснение на проверяваното лице – С. Р., са постъпили суми от лични спестявания и предимно предоставени средства от двамата му синове.

Съгласно чл. 21 СК: „(1) Вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат общо на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити.

(2) Съвместният принос може да се изрази във влягане на средства, на труд, в грижи за децата и в работа в домакинството“.

Влоговете в банка, по своята същност, не представляват вещи, а вземания. Затова, до момента, в който реализираните от единия от съпрузите доходи – били те налични парични средства или вложени в банка суми, не бъдат вложени за придобиване на вещ – движима или недвижима, те са собственост на съответния съпруг.

Затова неоснователно е твърдението, че по сметката на С. Р. в „Уникредит Булбанк“ АД са постъпвали от страна на Р. Р. семейни средства. С депозирането им по сметката, те са станали формално собствени на титуляра ѝ, доколкото липсват данни да са дадени в заем или по друго

правоотношение между С. Р. и Р. Р., освен с дарствено намерение.

Затова следва заключение, че при закупуването на процесния лек автомобил покупната цена е заплатена със сума, с произход – налични средства по банкова сметка на бащата на въззиваемия.

По делото са събрани и гласни доказателства. От разпита на св.Калин Р. – брат на въззиваемия и син на С. Р., се установи, че покупната цена на процесния автомобил, като сума, е дарена на Р. Р. от б. им. Свидетелското показание е допустимо, като договор над 5000лв., сключен между роднини по права линия, затова следва да бъде зачетено.

При описаното следва извод, че първоинстанционното решение е правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на спора, в полза на въззиваемата страна се следват разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 700лв.

Водим от изложеното БОС

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 2365/23.11.23г. по гр.д.№ 20232120102849/23г. по описа на БРС.

ОСЪЖДА С. С. Р., ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ж.к.,3., бл. **, вх. *, ет. *, съдебен адрес: гр.Бургас, ул. „Ген.Гурко“ № 9, ет.3, адв.П. Станчева-Минкова, **да заплати на Р. С. Р.**, с ЕГН: *****, с адрес: гр. Б., ж.к.,3., бл. **, вх. *, ет. *, сумата от **700лв. разноски** за настоящата инстанция за адвокатско възнаграждение, съобразно изхода на спора

Решението подлежи на касационно обжалване в 1-месечен срок от връчване на препис от него на страните пред ВКС.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____